

TPSO JOURNAL

วารสาร สบค.

ปีที่ 5 ฉบับที่ 51 ตุลาคม 2558

ISSN 2408-2465

ระเบียบงเศรษฐกิจจีน-ลาว

โอกาสใหม่สำหรับสินค้าไทย

โอกาสใหม่ฯ
ทางการค้าไบฟิลิปปินส์

พลาบิลไทย
ไปต่างแดน

การค้าระหว่างประเทศของไทย :
สิงหาคม 2558

จากมาตรการทางการค้าที่เข้มงวดของประเทศคู่ค้า ทำให้การส่งออกสินค้าประมงของไทยหลายชนิดขยายตัวได้ค่อนข้างจำกัด หนึ่งในทางออกของปัญหาคือการหันมาขยายการส่งออกสินค้าประมงชนิดใหม่ๆ ซึ่งปลาที่จัดว่าเป็นดาวรุ่งในเวลานี้ คือ ปลานิล ซึ่งเลี้ยงง่าย โตเร็ว และเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค ซึ่งตลาดในแต่ละประเทศก็ให้การตอบรับสินค้าปลานิลที่แตกต่างกันไป หากท่านใดสนใจจะส่งออกปลานิลไปยังต่างประเทศ ไม่ควรพลาดข้อมูลและข้อเสนอแนะสำคัญในคอลัมน์ Special Report 2

ด้วยปรารถนาที่จะให้ผู้ประกอบการตื่นตัวต่อการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) Special Report ฉบับนี้พร้อมนำเสนอเรื่องราวของระเบียบเศรษฐกิจจีน-ลาว ซึ่งสร้างโอกาสใหม่ๆ ให้กับผู้ประกอบการไทยในหลากหลายสาขา อาทิ อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม การท่องเที่ยว ฯลฯ ใครจับทิศ ปักหมุดธุรกิจได้ก่อน ย่อมมีโอกาสเติบโตสูงตามการขยายตัวทางการค้าการลงทุนในแนวระเบียงเศรษฐกิจ

ข้ามมหาสมุทรมายังฟิลิปปินส์กันบ้าง ประเทศนี้มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงขึ้นต่อเนื่องอย่างน่าจับตา อันเนื่องมาจากการขยายตัวของภาคบริการ ปริมาณการไหลเข้าของการลงทุนในฟิลิปปินส์ในช่วง 10 ที่ผ่านมา ซึ่งประเทศไทยเราถือว่าส่งออกสินค้าไปยังฟิลิปปินส์จำนวนมากไม่น้อย และยังคงมีโอกาสอีกมากรอคอยท่านผู้ค้าและนักลงทุนที่มีศักยภาพ ให้นำเสนอสินค้าไทยเข้าไปขายทำกำไรแบบ Win-Win เชิญพลิกอ่านต่อได้ที่คอลัมน์ Special Talk

กองบรรณาธิการวารสาร สนค.

Contents

วารสาร สนค. ปีที่ 5 ฉบับที่ 51 ตุลาคม 2558

โอกาสใหม่ๆ ทางการค้าในฟิลิปปินส์	3
ระเบียบเศรษฐกิจจีน-ลาว โอกาสใหม่สำหรับสินค้าไทย	4-5
ปลานิลไทยไปต่างแดน	6-7
ภาพรวมเศรษฐกิจไทย	8
ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า	9
การค้าระหว่างประเทศของไทย : สิงหาคม 2558	10
สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร : กันยายน 2558	11
Global News	12

บรรณาธิการ

ผู้อำนวยการ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

ผู้จัดทำ

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

563 ถนนพหลโยธิน ต.บางกระสอ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 0 2507 7895 โทรสาร 0 2547 5687

Getting Around with TPSO

30 กันยายน เวียนบรรจบครบรอบอีก 1 ปี เป็นวันที่ต้องกล่าวคำอำลาให้กับเกษียณอายุราชการ เพื่อเป็นเกียรติและระลึกถึงพวกเราชาวกระทรวงพาณิชย์รำลึกอยู่เสมอว่าการที่กระทรวงพาณิชย์ของเรามีการเปลี่ยนแปลงและเติบโตได้อย่างทุกวันนี้ก็เนื่องจากทุกท่านได้มีส่วนร่วมในการผลักดันสนับสนุนนโยบายของกระทรวงร่วมกันให้ข้อเสนอแนะและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในหลายโอกาส เราชาว สนค. ขอเป็นหนึ่งในเสียงกล่าวขอบคุณผู้เกษียณอายุราชการทุกๆ ท่านด้วยความจริงใจมา ณ โอกาสนี้ และมั่นใจว่าเมื่อท่านเกษียณอายุราชการจากกระทรวงพาณิชย์ไปแล้ว ท่านจะยังคงเป็นข้าราชการของกระทรวงพาณิชย์ต่อไป พร้อมทั้งขออวยพรให้ทุกท่านมีความสุขชีวิตที่แจ่มใส มีสุขภาพแข็งแรง และมีความสุขตามที่ทุกท่านปรารถนาทุกประการ ○

โอกาสใหม่ๆ ทางการค้าในฟิลิปปินส์

ฟิลิปปินส์ มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ (GDP Growth) สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในปี 2557 อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่ที่ 6.1% คาดว่าจะอยู่ที่ 6.6% และ 6.4% ในปี 2558 และ 2559 โดยติด 1 ใน 5 ประเทศของโลกที่มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงอย่างต่อเนื่อง เศรษฐกิจฟิลิปปินส์จะขยายตัวเฉลี่ยได้มากกว่า 6% ในช่วงปี 2558-2562 และอาจล้าหลังแนวโน้มจีนขึ้นมาเป็นอันดับ 3 ของโลก รองจากอินเดีย (5.9%) และเวียดนาม (5.6%) ในช่วงปี 2563-2588 โดยกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจหลักของฟิลิปปินส์คือรายได้จาก BPO และ POW ส่งผลให้ภาคการบริการขยายตัวสูงอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน

ด้วยอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ย่อมแสดงถึงศักยภาพความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ในอนาคต ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เศรษฐกิจเติบโตอย่างต่อเนื่อง ได้แก่

การขยายตัวของภาคบริการ เศรษฐกิจฟิลิปปินส์ขับเคลื่อนด้วยภาคบริการประมาณ 60% ของ GDP ซึ่งธุรกิจบริการที่มีความสำคัญกับฟิลิปปินส์ ได้แก่ ธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจผ่านระบบออนไลน์ (Business Process Outsourcing : BPO) การค้าปลีก การเงิน และอสังหาริมทรัพย์ โดยเฉพาะธุรกิจ BPO ถือเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญกับภาคบริการอย่างยิ่ง เนื่องจากสามารถสร้างรายได้เข้าประเทศอันดับต้นๆ ของประเทศ ซึ่งการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของธุรกิจนี้มาจากบุคลากรที่มีคุณภาพ มีทักษะ มีการศึกษาสูงและมีความคิดสร้างสรรค์ (ประชากรที่มีอายุ 15-64 ปีมากกว่า 60% สามารถพูดภาษาอังกฤษได้) มีแรงงานราคาถูก (ค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาทเท่ากับไทย) รวมถึงได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐบาลอย่างจริงจัง ซึ่งเป็นตัวผลักดันให้ฟิลิปปินส์ก้าวมาเป็นอันดับ 1 แทนที่อินเดียไปแล้ว

การบริโภคภายในประเทศ ในปี 2557 ฟิลิปปินส์มีประชากร 107.7 ล้านคน และเป็นอันดับที่ 12 ของโลก มีอัตราการขยายตัว 1.8% ต่อปี ประชากรมีรายได้สูงประมาณ 15.9% ของประชากรทั้งหมด (ประมาณ 17 ล้านคน) คนจนประมาณ 26.5% (ประมาณ 28 ล้านคน) และผู้มีรายได้ปานกลางประมาณ 62.7 ล้านคน ด้วยจำนวนประชากรที่มีจำนวนมากและพฤติกรรมบริโภคที่คล้ายคลึงคนไทย (คนฟิลิปปินส์บริโภคข้าวเป็นอาหารหลัก) รวมถึงการที่ไทยได้รับประโยชน์จากการยกเว้นภาษีในฐานะหนึ่งในสมาชิกของอาเซียน ทำให้ฟิลิปปินส์เป็นตลาดผู้บริโภคขนาดใหญ่ที่น่าสนใจในการขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน

การเพิ่มปริมาณการลงทุน ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา มีการไหลเข้าของการลงทุนในฟิลิปปินส์อย่างต่อเนื่อง จากการวิเคราะห์ของสถาบันจัดอันดับเครดิตของประเทศ Fitch และ S&P พบว่าโลกสำคัญที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจฟิลิปปินส์มาจาก 2 แหล่ง คือ **ธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจผ่านระบบ Online** (Business Process Outsourcing : BPO) เช่น Call Center, Software and Application Development และ Back Office for Banking นับจากปี 2551 เป็นต้นมา ฟิลิปปินส์ได้แซงหน้าอินเดียเป็นผู้นำด้าน BPO ของโลก โดยมีบริษัทยักษ์ใหญ่ BPO 10 รายแรกของสหรัฐอเมริกามาตั้งฐานในฟิลิปปินส์ และก่อให้เกิดการจ้างงานกว่า 7 แสนตำแหน่ง สร้างรายได้เข้าประเทศฟิลิปปินส์กว่า 960 ล้านเหรียญสหรัฐ ส่งผลให้

เกิดการขยายตัวของคนชั้นกลางอย่างรวดเร็ว สำหรับธุรกิจ Call Center มีการเติบโตของรายได้ 15% ต่อปี โดยเป็นการ Outsource จากทั่วโลก เช่น JP Morgan Chase, Oracle, AT&T, Expedia, Citibank และ HP ประชากรในภาค BPO รายได้ดี สำหรับผู้จบปริญญาตรี เริ่มต้นที่ประมาณเดือนละ 50,000-100,000 เปโซ ทั้งนี้ คาดว่ารายได้จาก BPO จะเพิ่มขึ้นเป็น 1.1 แสนล้านเหรียญสหรัฐ ภายในปี 2559 หรือขยายตัว 15% จากปี 2551 เมือง BPO หรือเมือง IT หลักจะอยู่ที่กรุงมะนิลา และเชบูซิตี นอกจากนี้ยังกระจายตัวอยู่ตามหัวเมืองหลัก เช่น Baguio, Bacolod, Cagayan de Oro, Clark Freeport Zone, Dagupan, Davao City, Legazpi, Dumaguete, Lipa, Iloilo City, และ CamSur

ฟิลิปปินส์จัดเป็นสวรรค์ของ BPO ด้วยสาเหตุสำคัญคือ การพูด/ใช้ภาษาอังกฤษ (แบบอเมริกัน) ได้อย่างคล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา เข้าใจวัฒนธรรมการทำงานแบบอเมริกันเป็นอย่างดี เนื่องจากเคยเป็นรัฐหนึ่งของสหรัฐฯ อีกทั้งเคยเป็นรัฐในอาณัติของสเปนอยู่ 300 กว่าปี ค่าแรงขั้นต่ำจะสูงกว่าอินเดียเล็กน้อย แต่คุณภาพแรงงานอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างดีกว่าและแรงงานส่วนใหญ่จบปริญญาตรีเป็นอย่างดี

แหล่งรายได้ที่สำคัญอีกแหล่งคือ **การโอนเงินกลับประเทศของแรงงานฟิลิปปินส์โพ้นทะเล** (Philippines Oversea Workers - POW) (12.6 ล้านคน เป็นอันดับที่ 3 ของโลก รองจากอินเดียและจีน โดยส่วนใหญ่ชาวฟิลิปปินส์จะนิยมทำงานในสหรัฐฯ รองลงมาเป็นซาอุดีอาระเบีย และ UAE) เป็นรายได้ที่มากถึง 10% ของ GDP มีมูลค่าถึง 24.2 พันล้านเหรียญสหรัฐ (ข้อมูลเดือนมีนาคม 2558) สูงสุดเป็นประวัติการณ์ และเป็นรายได้ที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละประมาณ 7% (นับจากปี 2552-2557) หรือเกือบครึ่งหนึ่งของมูลค่าการส่งออก จากปัจจัยทั้ง 2 ประการส่งผลให้ปัจจุบันฟิลิปปินส์เป็น Net Foreign Creditor ไปแล้ว (เงินทุนไหลเข้าสูงกว่าหนี้สินต่างประเทศ) เป็นผลให้การบริโภคของภาคเอกชนขยายตัว 5.9% ในปี 2558 ผลจากการขยายตัวของ BPO รายได้จาก POW และการบริโภคของภาคเอกชน ส่งผลให้ธุรกิจค้าปลีกมีการเติบโตตามมามากเช่นกัน และมีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของฟิลิปปินส์ คิดเป็นสัดส่วน 15% ของ GNP และ 33% ของธุรกิจบริการ โดยมีการจ้างงาน 5.25 ล้านคน คิดเป็น 33% ของแรงงานทั้งหมด ปัจจุบันเกิดปรากฏการณ์ผุดขึ้นของห้างสรรพสินค้าระดับหรรษาขนาดใหญ่มีไม่ต่ำกว่า 300 แห่งทั่วประเทศตามเมือง IT สำคัญทั่วประเทศฟิลิปปินส์ Modern

Trade ดังๆ ที่อยากแนะนำให้ผู้ส่งออกไทยไปวางตลาดกันคือ SM Supermalls, Robinsons Malls, Ayala Malls (ติดอันดับเป็นหนึ่งในห้างที่ใหญ่ที่สุดในโลก), Gaisano Malls, Isetann, Megaworld Lifestyle Malls, Walter Mart Malls, Ortigas Malls, Starmalls, Greenfield Development และ NCCC Mall ซึ่งสามารถเป็นช่องทางกระจายสินค้าไทยได้เป็นอย่างดี การค้าไทย-ฟิลิปปินส์มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้ามาโดยตลอด

สำหรับการส่งออก ไทยส่งสินค้าไปฟิลิปปินส์คิดเป็นมูลค่า 5,804.74 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยสินค้าส่งออกสำคัญ ได้แก่ ยานยนต์และชิ้นส่วน (HS87) เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (HS85) เครื่องจักรกล (HS84) พลาสติกและผลิตภัณฑ์ (HS39) และเชื้อเพลิงจากแร่และน้ำมัน (HS27) โดยมีสัดส่วน 27.50%, 13.95%, 10.37%, 8.65% และ 7.14% สำหรับโอกาสด้านการลงทุนจะเป็นด้านการผลิตอาหาร ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า การก่อสร้าง วัสดุก่อสร้าง ท่องเที่ยวและโรงแรม อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและเหมืองแร่ และบริการสุขภาพ นอกจากนี้จะเป็นการการลงทุนที่เกี่ยวกับทองคำ ทองแดง โครเมียม นิกเกิล รวมถึงสัตว์น้ำ และพืชผลการเกษตรต่างๆ ซึ่งฟิลิปปินส์มีความอุดมสมบูรณ์ในเรื่องดังกล่าวอย่างเหลือเฟือ

เศรษฐกิจใหม่กระเป่าหนักเกิดเต็มตัวแล้วใกล้บ้านเราที่ฟิลิปปินส์นี่เอง จึงเป็นโอกาสที่ไม่ควรมองข้าม ○

ที่มา : http://www.businessmirror.com.ph/phl-economy-to-see-6-average-growth-from-2015-to-2019-http://www.boj.go.th/thai/asean/Philippines/capt6_n.html
http://www.ditp.go.th/contents_attach/94450/94450.pdf
https://en.wikipedia.org/wiki/Economy_of_the_Philippines
<HTTP://WWW.BLOG.INFINIT-O.COM/FTTCH-PHILIPPINES-BPO-INDUSTRY-HELPS-COUNTRYS-INVESTMENTGRADE-RATING/>
<http://www.focus-economics.com/news/philippines/remittances/remittances-hit-all-time-high-2014>

ระเบียบเศรษฐกิจจีน-ลาว

โอกาสใหม่สำหรับสินค้าไทย

จีนทุ่มเงินมหาศาลเพื่อวางโครงสร้างการรถไฟเชื่อมโยลู่ลาว ไทย และอาเซียน เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคจีนตอนใต้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการเชื่อมโยงการขนส่งระหว่างคุนหมิง-สิงคโปร์ แนวคิดนี้เริ่มเป็นรูปธรรม เมื่อ 18 ประเทศในเอเชีย และยุโรป ร่วมกันลงนามความตกลง Trans-Asian Railway Network Agreement ซึ่งหนึ่งในโครงการนั้นคือการสร้างเส้นทางรถไฟเชื่อมโยลู่คุนหมิง-สิงคโปร์ เส้นทางนี้จะเปลี่ยนสำคัญแก่ประเทศไทยในการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานกับประเทศจีนและมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคอาเซียน

โครงการเส้นทางรถไฟเชื่อมโยลู่คุนหมิง-สิงคโปร์ เป็นโครงการที่จีนหมายมั่นที่จะขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคนี้ เพื่อเป็นการเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบสำคัญ ในประเทศบริเวณภูมิภาคตอนใต้ของจีน ซึ่งประกอบไปด้วย 3 เส้นทาง ได้แก่

1. เส้นทางตะวันออก เชื่อมโยลู่จีน-เวียดนามและกัมพูชา (ศักยภาพทางการค้ายังน้อยเมื่อเทียบกับเส้นทางที่ 2 และความสัมพันธ์จีน-เวียดนามในปัจจุบันไม่ตึงเครียด โดยเฉพาะกรณีพิพาทในทะเลจีนใต้)
2. เส้นทางตอนกลาง เชื่อมโยลู่จีน-ลาว-ไทย
3. เส้นทางตะวันตกออก เชื่อมโยลู่จีน-เมียนมา (ยังมีปัญหาเรื่องชนกลุ่มน้อยบริเวณชายแดน)

นอกจากนี้ยังมีโครงการรถไฟความเร็วสูงเชื่อมกรุงเทพฯ-สิงคโปร์ที่รัฐบาลประเทศต่างๆ กำลังพยายามหาข้อตกลงร่วมกันอยู่ คาดว่าจะได้เห็นความคืบหน้าในไม่ช้า ซึ่งเมื่อเส้นทางรถไฟจีน-ลาว-ไทย-สิงคโปร์ ระยะทางรวมทั้งสิ้น 3,900 กิโลเมตรแล้วเสร็จ คาดการณ์ว่าจะใช้เวลาในการขนส่งสินค้าจากคุนหมิงถึงสิงคโปร์ เพียง 10 ชั่วโมง (จากเดิมที่ใช้เวลาถึง 72 ชั่วโมง) โดยในทีนี้จะวิเคราะห์ถึงโอกาสทางการค้าการลงทุนในลาวตามเส้นทางตอนกลางของโครงการเชื่อมโยลู่คุนหมิง-สิงคโปร์ เนื่องจากลาวเป็นประเทศเพื่อนบ้านของไทยที่มีศักยภาพสูง และเป็นโอกาสใหม่ในธุรกิจหลายๆ ด้านแก่ผู้ประกอบการไทย

โดยเส้นทางรถไฟตอนกลางนี้จะเริ่มจาก Kunming-Yuxi ซึ่งปัจจุบันเปิดดำเนินการแล้ว และมีแผนจะสร้างต่อเนื่องไปยัง Mohan เมืองชายแดนของจีน ในเขต Mengla ทางตอนใต้ของมณฑลยูนนาน ติดกับชายแดนลาว และเข้าเขตลาวที่บ่อเต็น แขวงหลวงน้ำทา เชื่อมต่อมายังเวียงจันทน์ เข้าสู่ไทยที่หนองคาย และเชื่อมต่อกับโครงการรถไฟทางคู่หนองคาย-กรุงเทพฯ

เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจจีน-ลาวนี้เป็นความร่วมมือของรัฐบาลลาวและจีนซึ่งกำลังอยู่ในขั้นตอนการเจรจา โดยจะใช้งบประมาณลงทุนทั้งสิ้น 7 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ เป็นงบประมาณจากรัฐบาลลาวเป็นจำนวน 840 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และจากรัฐบาลจีน 1.26 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนที่เหลือจะเป็นเงินที่รัฐบาลลาวกู้จาก Export-Import Bank of China โดยจะเป็นทางรถไฟความเร็ว 160 กม./ชม. ถือเป็นยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจที่สำคัญของรัฐบาลลาว เนื่องจากลาวเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล จึงคาดหวังว่าโครงการทางรถไฟสายใหม่ๆ เหล่านี้จะสามารถลดต้นทุนสินค้าส่งออกและสินค้าอุปโภคบริโภคที่นำเข้าให้ต่ำลง ขณะเดียวกันก็จะช่วยกระตุ้นส่งเสริมการลงทุนในประเทศลาวด้วย

เมื่อโครงการนี้แล้วเสร็จจะถือเป็นการเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ครั้งใหญ่ซึ่งจะเป็นประตูทางเศรษฐกิจที่สำคัญให้กับผู้ประกอบการไทยที่จะสามารถฉวยโอกาสจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในการขนส่งสินค้าไปขายยังตลาดจีนที่มีประชากรมากที่สุดในโลก (กว่า 1,300 ล้านคน) โดยมีอัตราการค้าผ่านแดนระหว่างไทยและจีนตอนใต้ในปี 2557 อยู่ที่ 45,218.29 ล้านบาท โดยมีอัตราการขยายตัวแบบเฉลี่ยสะสม (CAGR) ย้อนหลัง 4 ปี อยู่ที่ 15.6% ซึ่งนับว่าเป็นอัตราการเติบโตที่สูงมาก สินค้าส่งออกสำคัญจากไทยไปจีน เช่น อาหารแปรรูป ข้าว ผัก ผลไม้ ผลิตภัณฑ์จากมันสำปะหลัง และสินค้าอุตสาหกรรมอย่างเม็ดพลาสติก ผลิตภัณฑ์พลาสติก เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง ชิ้นส่วนรถยนต์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นโอกาสในการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบสำคัญเข้ามาในประเทศไทยเพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค เช่น เหล็ก สินแร่ต่างๆ จากจีน หรือแร่โพแทช จากลาวเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมผลิตปุ๋ย เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีโครงการระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก (EWEC) เพื่อเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าทางทะเลจากเมือง Chennai เมืองท่าสำคัญทางตะวันตกของอินเดีย ซึ่งเป็นประเทศที่เป็นตลาดใหญ่มีประชากรถึงกว่า 1,200 ล้านคน สู่อ่าวน้ำลึกทวายของพม่าเข้าสู่ประเทศไทย หากมองในภาพรวมถือได้ว่าเป็นโอกาสสำคัญที่ไทยจะใช้เวลาได้เปรียบจากการมีที่ตั้งที่เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคอาเซียน เพื่อส่งเสริมธุรกิจบริการในด้านการขนส่งสินค้าโลจิสติกส์เพื่อเสริมสร้างการเป็นชาติการค้า อีกทั้งเงินดอลลาร์ที่จะใช้ไทยเป็นประตูสู่อินเดียและอินเดียนั้นก็ต้องการที่จะใช้ไทยเป็นประตูสู่จีน และมีแนวโน้มที่จะมาตั้งสำนักงานใหญ่ในประเทศไทย เพื่อขยายธุรกิจสู่กลุ่มประเทศ CLMV ด้วย ดังจะเห็นได้จากบริษัท ทาทา และอินโดรามา ใช้ประเทศไทยในการเจาะตลาด CLMV และจีน

นโยบายเงินที่สำคัญอีกประการหนึ่งต่อไทยคือ การใช้ไทยเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศอาเซียนและอินเดีย โดยผ่านทางระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ ตะวันออก-ตะวันตก สำหรับ สปป.ลาว นั้น จัดเป็นประเทศที่มั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ไปด้วยแร่ธาตุและทรัพยากรธรรมชาติแห่งหนึ่งของโลก มีแร่ธาตุมากกว่า 570 ชนิด แร่ธาตุสำคัญ เช่น ทองคำ ทองแดง ตะกั่ว วุลแฟรม และยิปซัม การส่งออกแร่มีสัดส่วนถึง 40% ของการส่งออกทั้งหมดของลาว ในส่วนของเมียนมา เนื่องจากที่ตั้งของประเทศตั้งอยู่บนรอยต่อของแผ่นอนุทวีปอินเดียมาชนกับแผ่นอนุทวีปเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อให้เกิดการไหลของสายแร่มารวมกันมาก จึงเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีมั่งคั่งด้วยทรัพยากรธรรมชาติ อาทิเช่น ป่าไม้ ผลิตภัณฑ์ไม้ ทองแดง ดีบุก ทั้งสแตน เหล็ก สังกะสี พลอย ทองคำ (เช่น แพลททินัม ไกลด์สามเหลี่ยมทองคำ) แพลทินัม หยก อัญมณี ถ่านหิน ก๊าซธรรมชาติ และน้ำมัน เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ จึงมีช่องทางเชื่อมการค้าระหว่างอาเซียนกับจีนเท่านั้น แต่ยังเป็นเส้นทางยุทธศาสตร์สำหรับจีนในการนำเข้าแร่ธาตุและปัจจัยการผลิตเพื่อป้อนสายการผลิตในจีนด้วย และเมื่อมีการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ (ทวาย-กรุงเทพฯ-พนมเปญ-โฮจิมินห์ซิตี้) จะส่งผลให้ไทยและลาวกลายเป็นจุดเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจที่สำคัญระหว่างอาเซียน จีน และญี่ปุ่น

ปัจจุบันเศรษฐกิจลาวมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมามีการเติบโตเฉลี่ย 8% ต่อปี อย่างไรก็ตามลาวก็ยังคงเป็นประเทศในกลุ่มประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (LDC) โดยมีรายได้ต่อหัวอยู่ที่ 1,490 เหรียญสหรัฐ ประชากรกว่า 37% ยังอยู่ใต้เส้นความยากจน การกระจายรายได้ยังอยู่ระดับต่ำๆ เมื่อเทียบกับประเทศอาเซียนอื่น ภาคเกษตร (ซึ่งใช้แรงงาน 75% ของแรงงานทั้งหมด) มีสัดส่วน 40.3% ของ GDP รองลงมาเป็นอุตสาหกรรม (34.1%) และภาคบริการ (25.6%) โครงสร้างพื้นฐานยังคงค่อนข้างล่าช้า โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทซึ่งถนนยังคงเป็นแบบพื้นฐานและส่วนใหญ่เป็นถนนลูกรัง ระบบโทรศัพท์พื้นฐานยังมีใช้กันอยู่ในขอบเขตจำกัดไม่ถึงทั่วถึง ในด้านไฟฟ้า 25% ของพื้นที่ในลาวยังไม่มีไฟฟ้าใช้ แม้ลาวจะเป็นผู้ส่งออกไฟฟ้าก็ตาม อย่างไรก็ตาม ลาวเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้านแร่ธาตุมากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก มีแร่ธาตุมากกว่า 570 ชนิด แร่ธาตุสำคัญ เช่น ทองคำ ทองแดง ตะกั่ว วุลแฟรม และยิปซัม การส่งออกแร่มีสัดส่วนถึง 40% ของการส่งออกลาว ภาคเหมืองแร่ลาวมีสัดส่วน 10% ของ GDP แรงขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจสำคัญจึงเป็นการเติบโตของการลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ/แร่ธาตุ อันได้แก่ การผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ เช่น เขื่อนน้ำเทิน 2 (ลาวมีศักยภาพที่จะผลิตไฟฟ้าได้สูงถึง 26,000 MW แต่ปัจจุบันผลิตเพียง 19%) ในด้านเหมืองแร่ การผลิตแร่ส่วนใหญ่เป็นแร่ที่มีความต้องการในตลาดโลกสูง เช่น ทองคำ และทองแดง ซึ่งลาวมีเหมืองขนาดใหญ่ติดอันดับโลก ประกอบกับเศรษฐกิจโลกที่เริ่มฟื้นตัวทำให้ลาวมีรายได้สูงขึ้น เนื่องจากราคาทองคำและทองแดงในตลาดโลกพุ่งสูงขึ้น นอกจากนี้ลาวยังมีการขยายการผลิตสินแร่อื่นๆ

ที่ตลาดโลกมีความต้องการสูงเช่นกัน อันได้แก่ บอกลี (สำหรับทำอลูมิเนียม) คาดว่ามีปริมาณเบื้องต้นที่จะขุดมาใช้ได้ 2.0-2.5 พันล้านตัน ซึ่งจากการสำรวจของบริษัทจีนที่ได้สัมปทาน 30 ปีจากลาว พบว่ามีขนาดใหญ่ติดอันดับ 1 ใน 3 แหล่งบอกลีที่ใหญ่ที่สุดในโลก ประเมินการว่าจะสามารถขุดมาใช้ได้ 50 ปีก็ยังไม่หมด อาจเทียบชั้นกับแหล่งใหญ่อันดับ 1 ของโลกที่ออสเตรเลียก็เป็นได้ นอกจากนั้นที่แขวงจำปาสักยังได้สำรวจพบแร่เหล็กและแร่ฟอสฟอรัสจำนวนมากอีกด้วย สำหรับแร่โพแทชมีบริษัทจากจีนและอินเดียได้รับสัมปทานในแถบทางใต้ของแขวงเวียงจันทน์ ผลผลิตประมาณ 50 พันล้านตัน และในแขวงคำม่วน บริษัทจีนได้รับสัมปทานจำนวน 5 แห่ง ด้วยกำลังการผลิต 1 แสนตัน/ปี นอกจากนั้นลาวยังมีอุตสาหกรรมสำคัญเป็นธุรกิจไม้ซุง การแปรรูปสินค้าเกษตร ยางพารา การก่อสร้าง เสื้อผ้าสำเร็จรูป ซีเมนต์ และการท่องเที่ยว ปัจจุบันจีนเป็นผู้ลงทุนอันดับ 1 (มูลค่าลงทุน 5.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ) แขวงหน้าไทยและเวียดนามไปเรียบร้อยแล้ว การลงทุนส่วนใหญ่ของจีนเป็นด้านเหมืองแร่ พลังงานไฟฟ้า

ขณะเดียวกันจีนก็รุกตลาดค้าปลีกและค้าส่งในลาวอย่างมากด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะในนครหลวงเวียงจันทน์ มี Mega Project จำนวน 11 โครงการ ได้แก่ 1. ตลาดค้า Shopping Mall (ลงทุนโดยทุนจากสิงคโปร์-จีน) 2. ตลาดช้อปปิ้ง-เน้นขายส่งสินค้า (จีน) 3. ศูนย์การค้าสากลนครทรัพย์ซ้อปิ้งพลาซ่า (จีน) 4. รีเทล เมกา มอลล์ (สิงคโปร์) 5. ตลาดธาตุหลวง 6. เวียงจันทน์ เซ็นเตอร์ (จีนและสิงคโปร์) เน้นสินค้าแบรนด์เนม 7. เวียงจันทน์ นิวเวิลด์ พลาซ่า (จีน) 8. โครงการ “โลกใหม่ดอนจันทน์” (Done Chan New World) (จีน) บนพื้นที่ 700,000 ตารางเมตร เป็น Complex ด้านการค้าสมัยใหม่ 9. โครงการเวียงจันทน์เมกะมอลล์ (จีนและสิงคโปร์) 10. “เวียงจันทน์คอมเพล็กซ์” 11. ศูนย์การค้าพระธาตุหลวง (ไทยและจีน) ทั้งนี้เพื่อรองรับเส้นทางรถไฟความเร็วสูงจากจีนที่จะผ่านเวียงจันทน์มายังกรุงเทพฯและสิงคโปร์ในอนาคตอันใกล้ ขณะที่ Alibaba ได้มี MOU กับ AJ ของไทยในความร่วมมือด้านโลจิสติกส์และ E-Commerce เชื่อมจีนกับอาเซียน ซึ่งจะมีส่วนผลักดันให้ลาวเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งของโลก

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

1. สปป.ลาว ตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์สำคัญเชื่อมโยงจีน-อาเซียน อย่างไรก็ตามแม้ว่า CLMV จะอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ แต่ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ CLMV ก่อให้เกิดโอกาสแก่ประเทศไทยในการนำเข้าทรัพยากรธรรมชาติจากประเทศใน CLMV มาสร้างมูลค่าเพิ่มก่อนส่งต่อไปประเทศจีน โดยการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานเข้าด้วยกันกับจีนในสาขาต่างๆ เช่น ยานยนต์/ชิ้นส่วน ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และปิโตรเคมี เป็นต้น
2. ประเทศไทยควรมีความชัดเจนในสาขาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าจากแร่ธาตุ/วัตถุดิบในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ในการนำเข้าวัตถุดิบจาก CLMV มาแปรรูปก่อนส่งออกต่อไปประเทศจีน ซึ่ง CLMV ยังมีความพร้อมน้อยกว่าไทยในการสร้างมูลค่าเพิ่ม จึงเป็นโอกาสแก่ไทยในการเป็นจุดเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานกับจีน
3. ประเทศไทยควรที่จะเตรียมความพร้อมในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ/นิคมอุตสาหกรรมตามแนวระเบียงเศรษฐกิจจีน-ลาว-ไทย และแนวตะวันออก-ตะวันตก โดยเน้นอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีศักยภาพที่จะเป็นศูนย์กลางให้กับภูมิภาค เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม โดยอาจเน้นอุตสาหกรรมต้นน้ำ เช่น ผ้าผืน เส้นด้าย ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่เน้นการผลิตด้วยเครื่องจักร เพื่อส่งไปผลิตต่อในกลุ่มประเทศ CLMV ซึ่งเน้นอุตสาหกรรมปลายน้ำที่ใช้แรงงานเข้มข้น เช่น การตัดเย็บเสื้อผ้า
4. ควรสนับสนุนธุรกิจบริการต่อเนื่องตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ เช่น การขนส่ง คลังสินค้า ที่พักอาศัย การโรงแรม การท่องเที่ยว ธุรกิจค้าส่ง การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และ MICE ซึ่งมีโอกาสเติบโตสูงตามการขยายตัวทางการค้าการลงทุนในแนวระเบียงเศรษฐกิจ ○

ปลาไนลไทยไปต่างแดน

ปลาไนลสัตว์เศรษฐกิจตัวใหม่ของไทยกำลังติดตลาดทั้งในสหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป และตะวันออกกลาง อย่างไรก็ตามการแข่งขันในตลาดเริ่มรุนแรงขึ้น กลยุทธ์การสร้างความแตกต่างจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

ปลาไนล (Nilotica) มีถิ่นกำเนิดเดิมอยู่ที่ทวีปแอฟริกา ปลาไนลเข้าสู่ประเทศไทยครั้งแรกโดยสมเด็จพระจักรพรรดิอะกิฮิโตะ เมื่อครั้งดำรงพระอิสริยยศมกุฎราชกุมารแห่งประเทศญี่ปุ่น ซึ่งทรงจัดส่งเข้ามาทูลเกล้าถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ.2508 จำนวน 50 ตัว ครั้งนั้นได้โปรดเกล้าฯ ให้ทดลองเลี้ยงในบ่อดินภายในสวนจิตรลดาพระราชวังดุสิต ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการส่วนพระองค์เมื่อเลี้ยงมาได้ประมาณ 5 เดือนเศษ ปรากฏว่ามีลูกปลาเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก จึงได้พระราชทานชื่อว่า “ปลาไนล” (โดยมีที่มาจากชื่อแม่น้ำไนล์) และได้พระราชทานพันธุ์ปลาดังกล่าวให้กรมประมงนำไปเพาะเลี้ยงขยายพันธุ์จำนวนหนึ่งเพื่อนำไปขยายพันธุ์และแจกจ่ายแก่พสกนิกร และปล่อยตามแหล่งน้ำต่างๆ ปัจจุบันกรมประมงมีนโยบายเพิ่มกำลังการผลิตปลาไนลให้มากกว่าที่เป็นอยู่ร้อยละ 10 ทั้งนี้เพื่อขยายตลาดส่งออกปลาไนล โดยพันธุ์ปลาไนลไทยที่ต่างชาติดยอมรับ ได้แก่ พันธุ์จิตรลดา 2 และ 3

สถานการณ์ปลาไนล

จากคุณสมบัติของปลาไนลซึ่งเลี้ยงง่ายเจริญเติบโตเร็ว และเป็นที่ยอมรับของผูบริโภค ทำให้เกษตรกรหันมานิยมเลี้ยงปลาไนลอย่างกว้างขวาง การเพาะเลี้ยงปลาไนลของไทยร้อยละ 81.9 เป็นการเลี้ยงในบ่อ ส่วนที่เหลือนั้นเลี้ยงในนาข้าวและร่องสวน ปัจจุบันปริมาณการเลี้ยงปลาไนลประมาณ 200,000 ตัน/ปี คิดเป็นร้อยละ 30.0 ของปริมาณการเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืดทั้งหมดของไทย

ผลผลิตปลาไนลส่วนใหญ่จะบริโภคภายในประเทศ โดยมีสัดส่วนบริโภคเป็นปลาสดร้อยละ 89 แปรรูปทำเค็ม ตากแห้งร้อยละ 5 ว่างร้อยละ 3 และที่เหลือในรูปอื่นๆ เช่น การแช่แข็งเพื่อจำหน่ายให้ภัตตาคารหรือร้านอาหาร สำหรับการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศมีประมาณร้อยละ 28 ของผลผลิต ในปี 2557 การส่งออกปลาไนลและผลิตภัณฑ์ มีปริมาณทั้งสิ้น 15,496.1 ตัน คิดเป็นมูลค่า 1,075.2 ล้านบาท ทั้งปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 89.9 และ ร้อยละ 79.5 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับปี 2556 ชนิดปลาไนลที่ส่งออกที่มีปริมาณมากที่สุด ได้แก่ ปลาไนลทั้งตัวแช่แข็ง คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 64 เนื้อปลาไนลแช่แข็ง ร้อยละ 34 และปลาไนลสดแช่เย็น ร้อยละ 2 ปริมาณการนำเข้าปลาไนลปี 2557 รวมทั้งสิ้น 417 ตัน เป็นมูลค่า 55.8 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2556 ร้อยละ 80 และ ร้อยละ 94.4 ตามลำดับ ตลาดนำเข้าปลาไนลและผลิตภัณฑ์หลักของไทย ในปี 2557 พบว่านำเข้าจากจีน ร้อยละ 78 และเอเชีย ร้อยละ ๒๒ จากการนำเข้าทั้งหมด รูปแบบปลาไนลและผลิตภัณฑ์ที่ไทยนำเข้ามากที่สุด คือ เนื้อปลาไนลแช่แข็ง และปลาไนลทั้งตัวแช่แข็ง

ปริมาณและมูลค่าการส่งออกปลาไนลและผลิตภัณฑ์ของไทย ปี 2556-2557

ปริมาณ : ตัน / มูลค่า : ล้านบาท

รายการ	2556		2557		% การเปลี่ยนแปลง	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ปลาไนลทั้งตัวแช่แข็ง	6,088.90	255.7	12,770.90	687.20	109.70	168.8
เนื้อปลาไนลแช่แข็ง	1,901.20	323.7	2,400.10	364.50	26.20	12.6
ปลาไนลสดแช่เย็น	83.80	3.20	278.30	19.10	232.20	493.2
เนื้อปลาแช่เย็น	81.80	15.60	31.60	3.20	-61.4	-79.80
ปลาไนลมีชีวิต	3.90	0.50	14.40	1.10	269.10	130.40
ปลาไนลแห้งไม่รมควัน	1.10	0.30	0.80	0.10	-28.40	-60.9
รวม	8,160.70	599	15,496.10	1,075.20	89.9	79.50

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

ปริมาณและมูลค่าการนำเข้าปลาไนลและผลิตภัณฑ์ของไทย ปี 2556-2557

ปริมาณ : ตัน / มูลค่า : ล้านบาท

รายการ	2556		2557		% การเปลี่ยนแปลง	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
เนื้อปลาไนลแช่แข็ง	181.1	26.7	227.4	43	25.6	64.3
ปลาไนลทั้งตัวแช่แข็ง	42.8	1.5	126.1	8.5	194.7	61.1
ปลาไนลสดแช่เย็น	-	-	53	2.7	-	-
เนื้อปลาไนลแช่เย็น	0.01	-	-	-	-	-
รวม	231.9	28.7	417.5	55.8	80	94.4

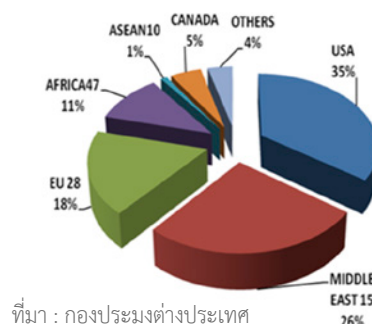
ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

ตลาดต่างประเทศ...มุ่งขยายตลาดปลาไนล

ภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันที่ผู้ส่งออกสินค้าประมงไทยต้องเผชิญปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบ ราคาวัตถุดิบที่สูงขึ้นตามต้นทุนการทำประมง มาตรการทางการค้าที่เข้มงวดของประเทศคู่ค้า ส่งผลให้การส่งออกสินค้าประมงของไทยหลายชนิดขยายตัวได้จำกัด ทางเลือกหนึ่งที่คาดว่าจะช่วยบรรเทาผลกระทบจากการพึ่งพาการส่งออกสินค้าประมงเพียงไม่กี่ชนิด คือการหันมาขยายการส่งออกสินค้าประมงชนิดใหม่ๆ โดยเฉพาะปลาไนลซึ่งคาดว่าจะกลายเป็นสินค้าประมงดาวรุ่งดวงใหม่ที่สามารสร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทยได้เช่นเดียวกับกุ้งและปลาหู เนื่องจากผลผลิต

ของไทยมีคุณภาพดี มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในตลาดโลก ไม่มีสารเคมีตกค้างในผลิตภัณฑ์ และยังมีพื้นที่ที่เหมาะสมในการขยายการผลิต รวมทั้งภาครัฐบาลส่งเสริมการผลิตปลานิลเพื่อการส่งออก โดยตั้งเป้าหมายว่าจะขยายการส่งออกปลานิลเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 10 ต่อปี แต่มีปัญหาด้านต้นทุนการเลี้ยงปลานิลสูง ขาดการบริหารจัดการที่ดีตามมาตรฐาน GAP ส่งผลให้ฟาร์ม GAP มีน้อย สภาพอากาศแปรปรวน ส่งผลให้ปลาป่วยง่าย ห้องเย็นที่รับซื้อปลานิลเพื่อแปรรูปเพื่อการส่งออกยังมีไม่มากนัก ซึ่งเป็นอุปสรรคในการขยายการส่งออก แนวทางในการแก้ปัญหาคือการส่งเสริมให้มีการเลี้ยงปลานิลขนาดใหญ่ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ และต้องปรับประสิทธิภาพการเลี้ยงทั้งในด้านพันธุ์ปลา วิธีการเลี้ยง และราคาอาหารสำเร็จรูป การผลิตปลานิลให้มีลักษณะตามต้องการของตลาดต่างประเทศจึงต้องพิจารณาถึงต้นทุนและกรรมวิธีในการผลิตอย่างรอบคอบ

เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ซึ่งปลานิลมีตลาดรองรับอย่างกว้างขวางทั้งในยุโรป สหรัฐอเมริกา ตะวันออกกลาง ออสเตรเลีย และเอเชีย สามารถส่งออกในลักษณะของปลาแช่แข็ง โดยไทยส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.2 กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง สัดส่วนร้อยละ 25.9 กลุ่มประเทศสหภาพยุโรป สัดส่วนร้อยละ 18.4 กลุ่มประเทศแอฟริกา สัดส่วนร้อยละ 10.7 กลุ่มประเทศอาเซียน สัดส่วนร้อยละ 1.3 และประเทศอื่นๆ สัดส่วนร้อยละ 3.6 สำหรับประเทศคู่แข่งปลานิลทั้งตัวแช่แข็ง (Frozen Tilapia) และเนื้อปลานิลแช่แข็ง (Frozen Tilapia Fillet) ของไทยที่สำคัญคือ ไต้หวัน บังกลาเทศ จีน อินโดนีเซีย เอกวาดอร์ และประเทศต่างๆ ในแถบอเมริกาใต้ ประเทศเหล่านี้สามารถผลิตปลาที่ได้ขนาด เมื่อนำมาแช่เนื้อจะมีขนาด 40-60 กรัม และ 60-80 กรัมต่อชิ้น ดังนั้นขนาดปลาต้องมีน้ำหนัก 400 กรัม/ตัวขึ้นไป

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

1. ในสหภาพยุโรปปลานิลมีลักษณะคล้ายคลึงกับปลาซีบาส (Seabass) และปลาคอด (Cod) แต่ราคาย่อมเยากว่ามาก จึงเป็นโอกาสที่ปลานิลไทยจะสามารถเข้าไปทดแทนตลาดส่วนนี้

2. สถานการณ์ตลาดส่งออกของไทยจะเห็นว่าจีนเป็นคู่แข่งสำคัญในตลาดสหรัฐฯ ซึ่งเป็นตลาดที่มีการนำเข้าปลานิลมากที่สุดในโลก ปริมาณการส่งออกของจีนปี 2557 อยู่ที่ 401,800 ตัน มูลค่า 1,513.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยส่งออกเป็นปลาฟิลแลชแช่แข็งมากที่สุด แต่จีนอาจจะประสบกับปัญหาการส่งออก เนื่องจากปัจจุบันสหรัฐฯ มีการตรวจสอบสารปฏิชีวนะในปลาประเภท Catfish ที่นำเข้าจากจีน ซึ่งถ้าตรวจพบสารปฏิชีวนะในปลาประเภท Catfish ที่นำเข้าจากจีนก็จะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในปลานิลที่นำเข้าจากจีนด้วย และน่าจะเป็นโอกาสในการขยายตลาดส่งออกทั้งเนื้อปลานิลแช่แข็งและปลานิลทั้งตัวแช่แข็งของไทย แต่อย่างไรก็ตามก็อาจจะส่งผลให้มีการขยายการลงทุนเลี้ยงปลานิลอย่างกว้างขวางในประเทศต่างๆ ที่มีอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจัด โดยเฉพาะประเทศในแถบอเมริกากลางและอเมริกาใต้ เม็กซิโก และอินเดีย ซึ่งประเทศเหล่านี้เป็นคู่แข่งที่สำคัญในการส่งออกปลานิลของไทย

3. เนื่องจากแรงจูงใจจากราคาปลานิลในตลาดโลกอยู่ในเกณฑ์สูง การเจาะขยายตลาดปลานิลจึงต้องเผชิญทั้งการแข่งขันกับปลาประเภทอื่นๆ ซึ่งเป็นที่นิยมบริโภคอยู่แล้วในตลาดและแข่งขันกับปลาน้ำจืดชนิดอื่นๆ ที่ประเทศนั้นมีการนำเข้า อย่างไรก็ตาม หากภาครัฐให้การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงปลานิลของไทยให้ได้รับการตรวจรับรองมาตรฐานการเพาะเลี้ยงตามข้อกำหนดของมาตรฐานการปฏิบัติทางประมงที่ดี (GAP) คาดว่าในอนาคตปลานิลจะเป็นสัตว์น้ำจืดซึ่งมีคุณค่าทางเศรษฐกิจที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งของไทยที่จะสามารถเพิ่มส่วนแบ่งตลาดได้จากประเทศคู่แข่งที่สำคัญ เช่น จีน อียิปต์ ไต้หวัน กลุ่มประเทศอเมริกากลางและอเมริกาใต้

4. กลยุทธ์การสร้างแตกต่างและสร้างมูลค่าเพิ่มในยุคที่มีการแข่งขันสูงในปัจจุบัน ขณะที่ไทยมีจุดแข็งในด้าน Kitchen of the World ผู้ส่งออกจึงควรมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่ๆ เช่น มีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่สวยงาม มีการเพิ่มของซอสปรุงรสในบรรจุภัณฑ์ เช่น ซอสปลาสดพริก ซอสฉูฉี และซอสปลาผัดฉ่า ซึ่งนอกจากจะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์แล้ว ยังช่วยให้สินค้าประมงไทยเป็นที่รู้จักโดยผู้บริโภคโดยตรงมากขึ้น ○

การส่งออกปลานิลไปสหรัฐอเมริกา

ปริมาณ : ตัน, มูลค่า : ล้านบาท

รายการ	2556		2557		% การเปลี่ยนแปลง	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ปลานิลทั้งตัวแช่แข็ง	493	29	1,466.30	92.2	197.4	217.3
เนื้อปลานิลแช่แข็ง	1,424.70	282.2	1,334.50	286.1	-6.3	1.4
เนื้อปลานิลแช่เย็น	18.8	2.7	-	-	-	-
รวม	1,936.50	313.9	2,800.80	378.3	44.6	20.5

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

สหรัฐอเมริกาเป็นผู้นำเข้าปลานิลรายใหญ่ของโลก และได้มีการจัดอันดับความนิยมบริโภคสินค้าอาหารของชาวอเมริกา พบว่าปลานิลอยู่อันดับที่ 5 รองจาก กุ้ง ปลาทูน่า ปลาแซลมอน ปลาพอลล็อค (Pollock) ในปี 2557 สหรัฐนำเข้าปลานิลและผลิตภัณฑ์ ปริมาณ 230,738.3 ตัน มูลค่า 1,114.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ประเทศไทยส่งออกปลานิลไปยังสหรัฐฯ ปริมาณ 2,800.8 ตัน มูลค่า 378.3 ล้านบาท ได้แก่ ปลานิลทั้งตัวแช่แข็ง ปริมาณ 1,466.3 ตัน มูลค่า 92.2 ล้านบาท ปริมาณและมูลค่าเพิ่มขึ้นจากปีก่อน ร้อยละ 197.4 และร้อยละ 217.3 ตามลำดับ เนื้อปลานิลแช่แข็ง ปริมาณ 1,334.5 ตัน มูลค่า 286.1 ล้านบาท ปริมาณลดลงร้อยละ 1.4

การส่งออกไปกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป (EU28)

ปริมาณ : ตัน, มูลค่า : ล้านบาท

รายการ	2556		2557		% การเปลี่ยนแปลง	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ปลานิลทั้งตัวแช่แข็ง	664.1	38.8	2,571.70	155.9	287.2	302.2
เนื้อปลานิลแช่แข็ง	144.5	21.6	314.2	39.1	117.4	80.8
เนื้อปลานิลแช่เย็น	32.5	12	8	2.3	-75.2	-80.7
ปลานิลแห้ง ไม่รมควัน	1.1	0.3	-	-	-	-
รวม	842.2	72.7	2,893.90	197.3	243.6	171.6

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

ตลาดยุโรปในปี 2557 ไทยส่งปลานิลไปกลุ่มประเทศสหภาพยุโรป (EU28) ปริมาณ 2,893.9 ตัน มูลค่า 197.3 ล้านบาท ได้แก่ ปลานิลทั้งตัวแช่แข็ง ปริมาณ 2,571.7 ตัน มูลค่า 155.9 ล้านบาท เนื้อปลานิลแช่แข็ง ปริมาณ 314.2 ตัน มูลค่า 39.1 ล้านบาท เนื้อปลาแช่เย็น ปริมาณ 8.0 ตัน มูลค่า 2.3 ล้านบาท

ภาพรวมเศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจของไทย เดือนสิงหาคม ปี 2558 ในภาพรวมชะลอตัวต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมา โดยเฉพาะการบริโภคภาคเอกชน และภาคการส่งออก ตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวและยังมีความเปราะบาง อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจของไทยยังได้รับแรงสนับสนุนจากภาคการท่องเที่ยวและการใช้จ่ายของภาครัฐเป็นปัจจัยขับเคลื่อนที่สำคัญ

เสถียรภาพเศรษฐกิจในประเทศ เดือนสิงหาคม 2558 ยังคงอยู่ในเกณฑ์ดี และมีเสถียรภาพ โดยอัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 1.0 ของกำลังแรงงานรวม อัตราเงินเฟ้อทั่วไปหดตัวร้อยละ 1.2 ตามราคาน้ำมันเชื้อเพลิงและราคาก๊าซหุงต้มที่ปรับลดลง สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ข้อมูลล่าสุดเดือนกรกฎาคม 2558 อยู่ที่ร้อยละ 42.9 ซึ่งถือว่าสถานะหนี้ของไทยยังมีความมั่นคงและต่ำกว่ากรอบความมั่นคงทางการคลังที่ตั้งไว้คือไม่เกินร้อยละ 60.0 **เสถียรภาพเศรษฐกิจนอกประเทศ** เดือนสิงหาคม 2558 อยู่ในระดับมั่นคงและสามารถรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้ สะท้อนได้จากทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูงที่ 155.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

ภาคอุปโภคบริโภค เดือนสิงหาคม 2558 ยังได้รับแรงสนับสนุนจากภาคการท่องเที่ยว ถึงแม้จะเกิดเหตุการณ์ระเบิดในกรุงเทพฯ ในช่วงที่ผ่านมาก็ตาม โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องในระดับสูงที่ร้อยละ 25.1 ซึ่งสะท้อนได้ว่าภาคการท่องเที่ยวของไทยมีความแข็งแกร่งและเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญของเศรษฐกิจไทย สำหรับภาคเกษตรกรรมยังคงชะลอตัว สะท้อนได้จากดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรและดัชนีราคาสินค้าเกษตรหดตัวร้อยละ 11.1 และ 3.3 ตามการลดลงของราคายางพาราเป็นสำคัญ

การบริโภคภาคเอกชน เดือนสิงหาคม 2558 ชะลอตัวลง เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า สะท้อนได้จากยอดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่หดตัวร้อยละ 2.4 ยอดจำหน่ายรถยนต์นั่งและยอดจำหน่ายรถยนต์หดตัวลงเช่นกัน ที่ร้อยละ 24.0 และ 6.4 ตามลำดับ การใช้จ่ายใช้สอยของประชาชนลดลง เนื่องจากมีความกังวลเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจทั้งภายในและต่างประเทศ ประกอบกับราคาสินค้าเกษตรทรงตัวในระดับต่ำ อย่างไรก็ตาม ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูป USD ขยายตัวต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมา โดยขยายตัวร้อยละ 10.4

การลงทุนภาคเอกชน เดือนสิงหาคม 2558 ส่งสัญญาณดีขึ้น สะท้อนได้จากหมวดเครื่องมือเครื่องจักรกลับมาขยายตัวอีกครั้ง โดยยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์และปริมาณนำเข้าสินค้าทุน ขยายตัวร้อยละ 0.9 และ 17.9 ตามลำดับ สำหรับลงทุนภาคเอกชนในหมวดก่อสร้างยังคงทรงตัว โดยยอดจำหน่ายปูนซีเมนต์ลดลงร้อยละ 0.6 ขณะที่ยอดการจัดเก็บภาษีธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์ขยายตัวร้อยละ 8.4 ○

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, เว็บไซต์สำนักงานสถิติของประเทศต่างๆ

ประเทศ	อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย	Real GDP (%y-o-y)	
	ม.ค.-ส.ค. 2558	ปี 57	Q2 ปี 58
ไทย	-0.89	0.9	2.8
มาเลเซีย	1.9	6.0	4.9
ฟิลิปปินส์	1.7	6.1	5.6
สิงคโปร์	-0.4	2.9	1.8
อินโดนีเซีย	6.91	5.0	4.7
เวียดนาม	0.83	6.0	6.4
อินเดีย	4.98	7.1	-
จีน	1.4	7.4	7.0

ข้อมูลเศรษฐกิจไทย	ปี 57 ทั้งปี	ปี 58			
		Q1	Q2	ก.ค.	ส.ค.
Real GDP (%y-o-y)					
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	0.9	3.0	2.8	-	-
เสถียรภาพเศรษฐกิจ					
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้าน USD)	14.2	8.2	4.1	2.1	-
ทุนสำรองระหว่างประเทศ (พันล้าน USD)	157.1	156.3	160.3	156.9	155.8
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%y-o-y)	1.9	-0.5	-1.1	-1.1	-1.2
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%y-o-y)	1.6	1.5	-1.0	0.9	0.9
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	46.1	43.3	42.4	42.9	-
อัตราการว่างงาน (%)	0.8	0.9	0.9	1.0	1.0
การส่งออก-นำเข้า (%y-o-y)					
มูลค่าการส่งออกในรูป USD	-0.4	-4.7	-5.0	-3.6	-6.7
มูลค่าการนำเข้าในรูป USD	-9.0	-6.4	-9.4	-12.7	-4.8
อุปทาน (%y-o-y)					
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร	0.5	-3.7	-8.7	-9.8	-11.1
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร	-6.2	-7.2	-5.8	-6.3	-3.3
ดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	-4.6	-5.3	-7.5	-5.3	-
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	-6.7	23.1	37.6	39.4	25.1
การบริโภคเอกชน (%y-o-y)					
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่	0.4	1.0	1.8	-1.8	-2.4
ยอดจำหน่ายรถยนต์นั่ง	-41.4	-12.5	-27.3	-25.1	-24.0
ยอดจำหน่ายรถยนต์	-14.3	10.9	-2.9	-23.2	-6.4
ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูป USD	1.5	10.8	2.0	1.4	10.4
การลงทุนเอกชน (%y-o-y)					
ปริมาณนำเข้าสินค้าทุนในรูป USD	-2.9	0.9	2.1	-22.1	17.9
ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์	-26.8	-11.3	-17.3	-3.1	0.9
ภาษีธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์	-2.3	7.3	1.7	7.2	8.4
ยอดขายปูนซีเมนต์	-3.2	-2.5	-0.2	-2.0	-0.6

ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนกันยายน 2558 มีค่าเท่ากับ 106.28 เมื่อเทียบกับเดือนสิงหาคม 2558 ดัชนีลดลงร้อยละ 0.05 และเมื่อเทียบกับเดือนกันยายน 2557 ลดลงร้อยละ 1.07 จากการปรับราคาลดลงของน้ำมันเชื้อเพลิง ขยายปลีกในประเทศ ค่าโดยสารสาธารณะ และการปรับโครงสร้างราคาก๊าซแอลพีจี ส่งผลให้ราคาขยายปลีกก๊าซหุงต้มปรับตัวลดลง รวมทั้งค่ากระแสไฟฟ้าปรับลดลงตามอัตราค่าไฟฟ้าอัตโนมัติ (Ft) จากมติของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) งดประจำเดือนกันยายน-ธันวาคม 2558 ลงมาอยู่ที่ 46.38 สตางค์ต่อหน่วย และอาหารสดประเภทผักสดและผลไม้บางชนิดปรับตัวลดลงเช่นกัน ขณะที่ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปไม่รวมกลุ่มราคาอาหารสดและพลังงาน) ยังคงขยายตัวสูงขึ้นที่ร้อยละ 0.96 (YoY) สำหรับดัชนีราคาผู้บริโภคเทียบเฉลี่ย 9 เดือน (มกราคม-กันยายน 2558) เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2557 ลดลงร้อยละ 0.90

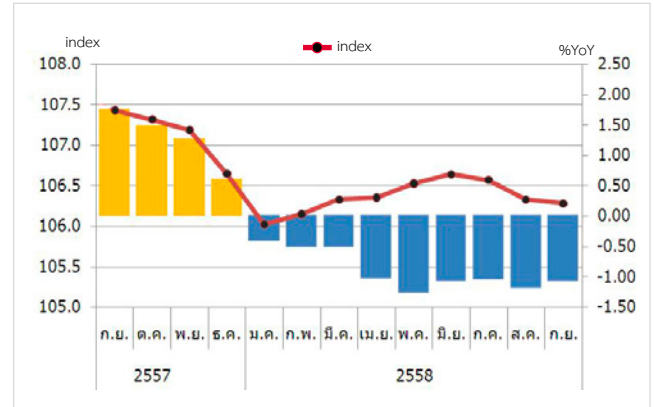
สำหรับภาคการถ่านหินปี 2558 กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ (-1.0) - (-0.2)

ดัชนีราคาผู้ผลิต เดือนกันยายน 2558 มีค่าเท่ากับ 102.2 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนลดลงร้อยละ 3.6 จากการลดลงของหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมร้อยละ 4.5 ตามการลดลงของราคาหมวดผลิตภัณฑ์อาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบร้อยละ 0.5 ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมร้อยละ 28.9 เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เคมีร้อยละ 4.1 ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติกร้อยละ 2.9 โลหะขั้นมูลฐานและผลิตภัณฑ์โลหะร้อยละ 4.4 เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์และเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ร้อยละ 2.1 ส่วนหมวดที่ดัชนีราคาสูงขึ้น ได้แก่ สิ่งทอและผลิตภัณฑ์สิ่งทอร้อยละ 0.7 หนังสือพิมพ์และรองเท้าร้อยละ 0.2 ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ร้อยละ 0.3 ยี่ห้อกระดาษ ผลิตภัณฑ์กระดาษ และสิ่งพิมพ์ร้อยละ 1.9 ผลิตภัณฑ์อโลหะร้อยละ 0.1 เครื่องจักร ส่วนประกอบและอุปกรณ์ร้อยละ 0.1 ยานพาหนะและอุปกรณ์ร้อยละ 0.1 สินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ ร้อยละ 2.0 **หมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง**ดัชนีราคาลดลงร้อยละ 0.6 ตามการลดลงของลิกไนต์ ปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติร้อยละ 1.6 แร่โลหะและแร่อื่น ๆ ร้อยละ 0.4 ขณะที่**หมวดผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม**ดัชนีราคาสูงขึ้นร้อยละ 0.5 ตามการสูงขึ้นของผลผลิตการเกษตรร้อยละ 2.3 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 0.1 เฉลี่ยช่วงเดือน (มกราคม-กันยายน 2558) เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2557 ดัชนีราคาลดลงร้อยละ 4.5

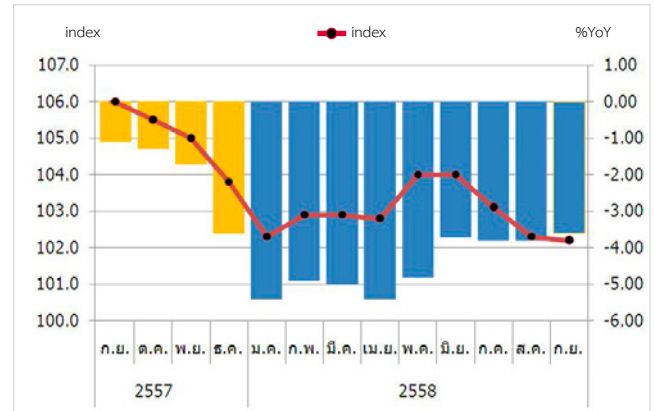
ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง เดือนกันยายน 2558 มีค่าเท่ากับ 119.0 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ 6.1 ซึ่งดัชนีราคาที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ หมวดซีเมนต์ลดร้อยละ 3.7 หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีตลดร้อยละ 1.6 หมวดเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็กลดร้อยละ 18.2 หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปาลดร้อยละ 5.6 และหมวดวัสดุก่อสร้างอื่นๆ ลดลงร้อยละ 2.0 เนื่องจากต้นทุนด้านพลังงานและวัตถุดิบลดลงตามราคาปิโตรเลียม ราคาเหล็กในตลาดโลกลดลง และมีเหล็กจากจีนเข้าสู่ตลาดในประเทศมาก ส่งผลให้ปริมาณเหล็กในตลาดสูงกว่าความต้องการใช้ หมวดดัชนีราคาที่สูงขึ้น ได้แก่ หมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ สูงขึ้นร้อยละ 0.7 เนื่องจากต้นทุนด้านการบริหารจัดการสูงขึ้น หมวดสินค้าที่ดัชนีราคาไม่เปลี่ยนแปลง ได้แก่ หมวดกระเบื้อง หมวดวัสดุฉนวน และหมวดสุขภัณฑ์ เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างปรับตัวลดลงร้อยละ 0.8 และเฉลี่ยเดือน (มกราคม-กันยายน 2558) เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2557 ลดลงร้อยละ 4.6 ○

ที่มา : กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า
สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

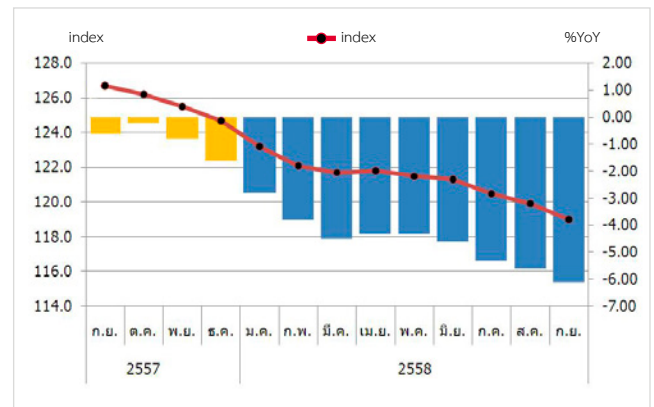
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (ปี 2554 = 100)

ดัชนีราคาผู้ผลิต (ปี 2553 = 100)

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (ปี 2548 = 100)

การค้าระหว่างประเทศของไทย : สิงหาคม 2558

การค้าระหว่างประเทศของไทย

	มูลค่า		การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	สิงหาคม 58	ม.ค.-ส.ค. 2558	สิงหาคม 58	ม.ค.-ส.ค. 2558
ส่งออก	17,669	142,747	-6.69	-4.92
นำเข้า	16,948	137,783	-4.77	-8.18
ดุลการค้า	721	4,964		

สินค้าและตลาดส่งออก 5 อันดับแรก เดือน ส.ค. 58

สินค้า	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)
รถยนต์และส่วนประกอบ	2,107	7.2	11.9	จีน	2,065	0.4	11.7
เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ	1,483	-8.9	8.4	สหรัฐอเมริกา	1,954	-1.9	11.1
อัญมณีและเครื่องประดับ	1,255	132.3	7.1	ญี่ปุ่น	1,603	-6.7	9.1
แผงวงจรไฟฟ้า	710.6	5.1	4.0	ฮ่องกง	913	-7.2	5.2
เม็ดพลาสติก	679.2	-12.1	3.8	มาเลเซีย	828	-20.2	4.7

สินค้าและแหล่งนำเข้า 5 อันดับแรก เดือน ส.ค. 58

สินค้า	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)
เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	1,651	3.6	9.7	จีน	3,608	22.1	21.3
น้ำมันดิบ	1,495	-53.1	8.8	ญี่ปุ่น	2,702	-4.5	15.9
เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	1,393	18.1	8.2	สหรัฐอเมริกา	1,235	35.3	7.3
เคมีภัณฑ์	1,123	-2.3	6.6	มาเลเซีย	991	-6.9	5.8
ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์	994	47.5	5.9	ไต้หวัน	627	6.1	3.7

ดัชนีราคาส่งออก-นำเข้า

ดัชนีราคา	การเปลี่ยนแปลง (%MoM)			การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	มิ.ย. 58	ก.ค. 58	ส.ค. 58	ส.ค. 58	ม.ค.-ส.ค. 58
ส่งออก	0.1	-0.6	-0.7	-3.1	-2.1
นำเข้า	0.2	-0.9	-2.3	-12.1	-10.5

หมายเหตุ มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

การส่งออก

เดือนสิงหาคม 2558 มีมูลค่า 17,669 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 6.69 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน โดยสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร ภาพรวมลดลงร้อยละ 8.0 ข้าว (-31.1%) อาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (-14.0%) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (-37.5%) ผัก ผลไม้สดแช่แข็งกระป๋องและแปรรูป (-2.4%) ไม้สัดแช่แข็งและแปรรูป (-0.5%) ในขณะที่ยางพารา (+22.5%) น้ำตาล (+9.7%) สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญภาพรวมลดลงร้อยละ 3.2 คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (-8.9%) น้ำมันสำเร็จรูป (-44.0%) เม็ดพลาสติก (-10.5%) ในขณะที่รถยนต์และอุปกรณ์ (+7.2%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ จีน (+0.4%) สหรัฐอเมริกา (-1.9%) ญี่ปุ่น (-6.7%) ฮ่องกง (-7.2%) มาเลเซีย (-20.2%)

ระยะ 8 เดือนของปี 58 (ม.ค.-ส.ค.) มีมูลค่า 142,747 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 4.92 โดย สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร ภาพรวมลดลงร้อยละ 6.5 ยางพารา (-17.1%) ข้าว (-12.1%) อาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (-13.6%) น้ำตาล (-0.3%) ผัก ผลไม้สดแช่แข็งและแปรรูป (-1.0%) ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (+7.3%) ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญภาพรวม ลดลงร้อยละ -3.2 คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (-3.1%) น้ำมันสำเร็จรูป (-24.4%) เม็ดพลาสติก (-10.7%) ในขณะที่รถยนต์และอุปกรณ์ (+2.3%) อัญมณีและเครื่องประดับ (+8.5%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (-2.9%) จีน (-5.4%) ญี่ปุ่น (-7.0%) ฮ่องกง (-9.0%) และมาเลเซีย (-17.0%)

การนำเข้า

เดือนสิงหาคม 2558 มีมูลค่า 16,948 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 4.77 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน โดยเป็นการลดลงของน้ำมันดิบ (-53.1%) เคมีภัณฑ์ (-2.3%) เหล็ก (-12.0%) ในขณะที่เครื่องจักรกล (+3.6%) เครื่องจักรไฟฟ้า (+18.1%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (+22.1%) ญี่ปุ่น (-4.5%) สหรัฐอเมริกา (+35.3%) มาเลเซีย (-6.9%) ไต้หวัน (+6.1%)

ระยะ 8 เดือนของปี 58 (ม.ค.-ส.ค.) มีมูลค่า 137,783 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 8.18 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการลดลงของน้ำมันดิบ (-39.4%) เครื่องจักรกล (-8.3%) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ (-8.5%) เคมีภัณฑ์ (-4.7%) ขณะที่เครื่องจักรไฟฟ้า (+1.2%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (+10.2%) ญี่ปุ่น (-9.5%) สหรัฐอเมริกา (+7.4%) มาเลเซีย (-3.3%) และสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์ (-31.0%)

ดุลการค้า

เดือนสิงหาคม 2558 ไทยเกินดุลการค้ามูลค่า 721 ล้านเหรียญสหรัฐ

ระยะ 8 เดือนของปี 58 (ม.ค.-ส.ค.) ไทยเกินดุลการค้ามูลค่า 4,964 ล้านเหรียญสหรัฐ

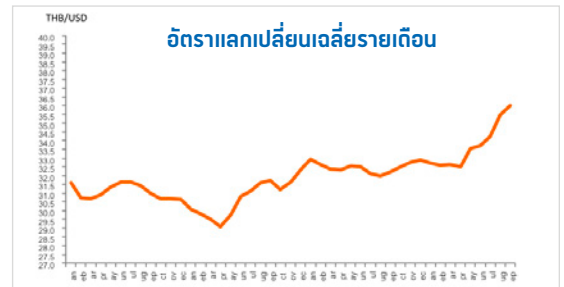
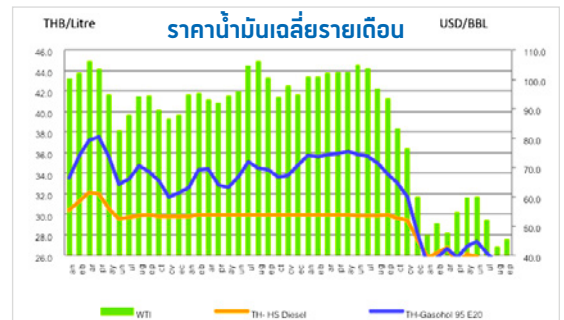
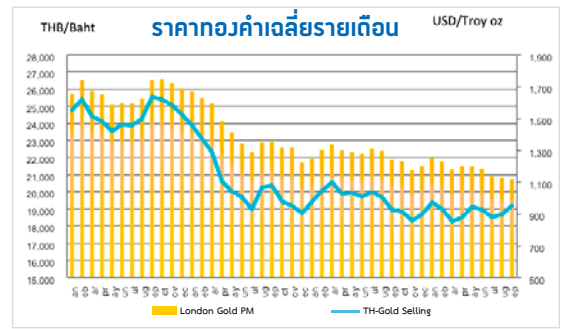
ราคาสินค้าส่งออก

ดัชนีราคาสินค้าส่งออกเดือนสิงหาคม 2558 อยู่ที่ 95.9 (ปี 2555 = 100) ลดลงร้อยละ 3.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน จากการลดลงของดัชนีราคาส่งออกทุกหมวดสินค้า ได้แก่ หมวดสินค้าอุตสาหกรรม ลดลงร้อยละ 1.8 หมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิงลดลงร้อยละ 13.1 หมวดสินค้าเกษตรกรรม ลดลงร้อยละ 7.1 หมวดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ลดลงร้อยละ 3.2

ราคาสินค้านำเข้า

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าเดือนสิงหาคม 2558 อยู่ที่ 85.4 (ปี 2555 = 100) ลดลงร้อยละ 12.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันปีก่อน จากการลดลงของดัชนีราคานำเข้าทุกหมวดสินค้า ได้แก่ หมวดสินค้าเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ 39.8 หมวดสินค้าทุนลดลงร้อยละ 3.7 หมวดสินค้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป ลดลงร้อยละ 5.4 หมวดสินค้าอุปโภคบริโภค ลดลงร้อยละ 2.4 และหมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง ลดลงร้อยละ 8.2 ○

สถานการณ์ราคากองค่า ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร : กันยายน 2558

ราคากองค่า

ราคาทองคำเดือนกันยายนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 19,205.77 บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.31 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ราคาทองคำปรับตัวเพิ่มขึ้นเนื่องจากได้รับแรงหนุนจากค่าเงินบาทอ่อนค่า อ่อนค่าสู่ระดับ 36 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งอ่อนค่าลงมากสุดในรอบหลายปีที่ผ่านมา และเป็นไปตามค่าเงินในภูมิภาคเอเชียที่ยังไม่มั่นใจต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของจีน นอกจากนี้ ยังได้รับปัจจัยบวกจากเงินดอลลาร์สหรัฐอ่อนค่าลงหลังการเปิดเผยข้อมูลเศรษฐกิจสหรัฐที่มีแนวโน้มดีขึ้น

ราคาน้ำมัน

ราคาน้ำมันดิบเดือนกันยายนปรับตัวเพิ่มขึ้น โดยราคาน้ำมันดิบ WTI เฉลี่ยอยู่ที่ 45.34 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ 42.84 เหรียญสหรัฐต่อบาร์เรล เนื่องจากปริมาณน้ำมันดิบคงคลังของสหรัฐฯ ลดลงตามรายงานของสำนักงานสารสนเทศด้านพลังงานของสหรัฐฯ (EIA) รวมถึงการปรับตัวสูงขึ้นของราคาน้ำมันสำเร็จรูปเบนซินในตลาดสหรัฐฯ ส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบปรับตัวเพิ่มขึ้นตาม อย่างไรก็ตาม นักลงทุนเริ่มคลายความกังวลต่อเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่มีแนวโน้มดีขึ้น จนอาจทำให้อินทราแคกรกลางสหรัฐฯ (เฟด) ปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยภายในสิ้นปีนี้

อัตราแลกเปลี่ยน

ค่าเงินบาทเดือนกันยายนอ่อนค่า โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 36.02 บาท ต่อเหรียญสหรัฐ อ่อนค่าจาก 35.43 บาทต่อเหรียญสหรัฐ เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า อ่อนค่าสู่ระดับ 36 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งอ่อนค่าลงมากสุดในรอบหลายปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นไปตามค่าเงินในภูมิภาคเอเชียจากความกังวลต่อเศรษฐกิจจีน นอกจากนี้ ยังได้รับแรงกดดันจากกระแสข่าวว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) จะปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยอย่างน้อย 1 ครั้งภายในปีนี้ รวมถึงการเทขายเงินดอลลาร์สหรัฐของนักลงทุนต่างชาติ

สินค้าเกษตร

ข้าว ราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวขาว 5% (ใหม่) ปรับตัวลดลงจากเดือนสิงหาคม 2558 จากระดับ 1,187.22 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 1,147.38 บาท/100 กิโลกรัม เนื่องจากปริมาณและความต้องการของตลาดต่างประเทศลดลง การซื้อขายมีไม่มาก เนื่องจากปัญหาทางเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ประกอบกับคำสั่งซื้อส่วนใหญ่รอข้าวฤดูใหม่ ส่วนข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 (ใหม่) ปรับตัวลดลงจาก 2,791.67 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 2,716.90 บาท/100 กิโลกรัม ทั้งนี้ราคาข้าวขาวและข้าวหอมมะลิตคาดว่าจะปรับตัวสูงขึ้นในเดือนตุลาคม เนื่องจากตลาดต่างประเทศเริ่มมีความต้องการข้าวจากไทย เช่น อินโดนีเซีย รวมถึงจะมีการเจรจาขายข้าวจีทูจีให้อีกหลายประเทศ เช่น อิหร่าน และจีน เป็นต้น

ยางพารา ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 และราคายางแท่ง STR 20 (ราคาเฉลี่ย ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ และท่าเรือสงขลา) เดือนกันยายน 2558 เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 48.60 บาท และ 45.26 บาท ตามลำดับ โดยปรับตัวลดลงจากเดือนสิงหาคม 2558 ร้อยละ 7.40 และ 5.06 ตามลำดับ ซึ่งน่าจะมาจากปัจจัยสำคัญ คือ ราคาน้ำมันที่ลดต่ำลง ยอดจำหน่ายรถยนต์ที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้อุปสงค์ยางพาราในตลาดโลกลดลง ซึ่งทั้งยางแท่งและยางแผ่นรมควันก็เป็นวัตถุดิบสำคัญในการผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ จึงทำให้ราคาลดลงตามไปด้วย ○

ราคาสินค้ารายเดือน

สินค้า	เดือน	ส.ค. 58	ก.ย. 58	%Δ (MOM)	ม.ค.-ก.ย. 57	ม.ค.-ก.ย. 58	%Δ (YOY)
ข้าว : (Baht/100Kg)							
ข้าวขาว 5% (ใหม่)		1,187.22	1,147.38	-3.36	1,222.53	1,183.48	-3.19
ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2		2,791.67	2,716.90	-2.68	2,997.71	2,775.45	-7.41
ยางพารา : (Baht/Kg)							
แผ่นรมควัน ชั้น 3 (f.o.b)		52.49	48.60	-7.40	67.26	56.85	-15.47
ยางแท่ง STR20 (f.o.b)		47.68	45.26	-5.06	58.24	48.91	-16.03
ทองคำ							
ลอนดอน PM (USD/Troy oz.)		1,117.48	1,124.58	0.64	1,288.08	1,178.79	-8.48
ไทย (THB/Baht)		18,772.00	19,205.77	2.31	19,787.75	18,851.56	-4.73
น้ำมันดิบ : (USD/BBL)							
WTI		42.84	45.34	5.82	99.96	51.08	-48.90
อัตราแลกเปลี่ยน							
THB/USD		35.43	36.02	1.66	32.40	33.72	4.07

ทุนจีนหลังไหลเข้าอาเซียนต้อนรับ AEC โดยเฉพาะตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเชื่อมโยงไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เริ่มจากกัมพูชา ผุดโครงการยักษ์ DaraSakor (ดาราสาคอร์) ที่เกาะกงหวังให้เป็น “ฮ่องกง 2” บนพื้นที่ 3,600 ตารางกิโลเมตร โดยผู้ลงทุนเป็น กลุ่มทุนจากประเทศจีนภายใต้สัมปทาน 99 ปี ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งด้านสาธารณูปโภค ถนน สนามบินนานาชาติ ท่าเรือสำหรับเรือสำราญ คอนโดมิเนียม โรงแรม โรงพยาบาล สนามกอล์ฟ และกาสิโน โครงการดังกล่าวสามารถเข้าถึงได้โดยทางถนนผ่าน จ.ตราด ของไทย และยังสามารถเชื่อมต่อไปยังสีหนุวิลล์ (เมืองท่า เมืองท่องเที่ยว และเมืองอุตสาหกรรม) และพนมเปญ รวมไปถึงเมืองกำปอด เมืองชายแดนติดเวียดนามตอนใต้ได้สะดวกอีกด้วย จึงเป็นโอกาสสำหรับผู้ส่งออกไทยในสินค้า เครื่องอุปโภคบริโภคบริโภค และวัสดุก่อสร้าง รวมไปถึงการเชื่อมโยงธุรกิจท่องเที่ยวของไทยกับ DaraSakor ที่สำคัญบรรทุกไทย รุ่งเข้าไปดาราสาคอร์ได้เลยไม่ต้องเปลี่ยนถ่ายรถ แล้วจะมีฮ่องกง 3 ในไทยบ้างหรือไม่หนอ ?

ขณะเดียวกันด้านลาวก็คึกคักไม่แพ้กัน โดยเฉพาะในนครหลวงเวียงจันทน์ มี Mega Project จำนวน 11 โครงการ ได้แก่ 1. ตลาดค้า Shopping Mall (ลงทุนโดยทุนจากสิงคโปร์) 2. ตลาดชั่งเจียง-เน้นขายส่งสินค้า (จีน) 3. ศูนย์การค้า สากลนครทรัพย์ซ้อปิงฟลาซ่า (จีน) 4. รีเทลแก้มอลล์ (สิงคโปร์) 5. ตลาดธาตูลอง 6. เวียงจันทน์ เซ็นเตอร์ (จีนและสิงคโปร์) เน้นสินค้าแบรนด์เนม 7. เวียงจันทน์ นิวเวิลด์ ฟลาซ่า (จีน) 8. โครงการ “โลกใหม่ตอนจันทน์” (Done Chan New World) (จีน) บนพื้นที่ 700,000 ตารางเมตร เป็น Complex ด้านการค้าสมบูร์นแบบ 9. โครงการ เวียงจันทน์ เมกะมอลล์ (จีนและสิงคโปร์) 10. “เวียงจันทน์คอมเพล็กซ์” 11. ศูนย์การค้า พระธาตูลอง (ไทยและจีน) ทั้งนี้เพื่อรองรับเส้นทาง รถไฟความเร็วสูงจากจีนที่จะผ่านเวียงจันทน์มายัง กรุงเทพฯและสิงคโปร์ในอนาคตอันใกล้

การส่งออกไปเวียดนามกำลังไปได้สวย ในปี 2558 คาดว่าเศรษฐกิจ เวียดนามจะขยายตัว 6.5% โดยมี FDI เป็นกลไกขับเคลื่อนสำคัญทั้งนี้ ในช่วง 7 เดือนแรกของปี 2558 FDI ขยายตัว 18.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกัน ของปี ก่อนหน้า สินค้าส่งออก ไปเวียดนามที่สำคัญได้แก่ ผัก และผลไม้ (+35%) โดยนำเข้าจาก ไทยเป็นอันดับ 1 (26.6%) รองลงมา เป็นจีน (26.4%) นอกจากนั้นเป็น รถยนต์และส่วนประกอบ (+27%) เครื่องปรับอากาศ (26%) และ ผลิตภัณฑ์พลาสติก (+21%)

รัฐบาลอินโดนีเซียชุดปัจจุบันมีนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร ได้แก่ เน้นการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร สนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตร และส่งเสริมให้ประชาชนบริโภคสินค้าเกษตรที่ผลิตเองได้แทนการนำเข้า จึงมีแนวโน้ม ที่รัฐบาลอินโดนีเซียจะยังคงดำเนินมาตรการควบคุมการนำเข้าสินค้าเกษตร จากต่างประเทศ และอาจเพิ่มความเข้มงวดมากขึ้นในระยะต่อไป

กลุ่ม “เกษตรศิลป์” ปี้งไอดีเดียทำ “กล้วยกลิ้งช็อกโกแลต” ได้ง่ายๆ ก่อนอื่นต้องใช้ท้อสแตนเลสเจาะกลางลำต้นโดยเจาะให้เป็นโพลงถึงแกนกลาง แล้วดึงท้อออก ต่อจากนั้นนำสาลีชุบน้ำหอมกลิ้งช็อกโกแลตใส่เข้าไปให้ถึงกลางลำต้น ตามด้วยการเอาท้อออกแล้วอุดปากรูไว้ ต่อไปก็รอ กล้วยที่ออกมาจะมีรสช็อกโกแลต ตามต้องการ ทั้งนี้คุณอาจใส่กลิ่นอื่นเข้าไปได้ด้วย เช่น ทูเรียน กุหลาบ หรือลาเวนเดอร์ก็น่าสนใจ ใอดีเย็ล็กๆ แต่ทำเงินได้มาก ถึงเวลารวยกันแล้วพี่น้อง

ผลพวงจากการเติบโตของ BPO (Call Center, Software และการรับจ้างบริหารข้อมูลธุรกิจ เป็นต้น) ในฟิลิปปินส์ส่งผลให้ เกิดการขยายตัวของสังคมเมืองและคนชั้นกลางรุ่นใหม่มากขึ้น เนื่องจาก BPO ต้องทำงานตลอด 24 ชั่วโมง ร้านอาหารโดยเฉพาะ อาหารจานด่วน ร้านสะดวกซื้อ สถานบันเทิง ธุรกิจหอพัก อาคารที่อยู่อาศัย อาคารสำนักงาน โรงแรมและห้างสรรพสินค้า และ สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ จึงเติบโตตามมาด้วยและส่งผลต่อการขยายตัวของกลุ่มชนชั้นกลางในเมือง BPO เช่น กรุงมะนิลา ดาเวา และเซบูซิตี อีกทั้งรัฐบาลฟิลิปปินส์ได้พยายามเร่งดำเนินโครงการก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทั่วประเทศ ทำให้ สินค้าไทยได้รับอานิสงส์ส่งออกไปฟิลิปปินส์มากขึ้น โดยในปี 2557 ขยายตัวถึงร้อยละ 16.57 โดยสินค้าที่เติบโตสูง ได้แก่ ข้าวอาหาร ประเภท Ready to Eat , Snack เครื่องสำอาง สบู่และผลิตภัณฑ์รักษาผิว (ผ่านร้านสะดวกซื้อประเภทมินิมาร์ทที่มีการขยายตัวสูง) ผลิตภัณฑ์เซรามิก อลูมิเนียม เหล็ก ปูนซีเมนต์ หินอ่อนและแกรนิต แก้วและกระจก หลังคาและอุปกรณ์ กระเบื้องปูพื้นปิดผนัง นอกจากนี้การท่องเที่ยวฟิลิปปินส์กำลังขยายตัวเป็นโอกาสให้กับธุรกิจท่องเที่ยว โรงแรม ร้านอาหาร และสปาของไทย